

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України

з питань економічного розвитку

5 вересня 2024 року

Веде засідання Голова Комітету НАТАЛУХА Д.А.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, друзі, всіх вітаю. У нас 8 членів комітету присутні. Відповідно є кворум, можемо розпочинати наше засідання.

У нас три пункти порядку денного. Перше – це призначення на посаду міністра з питань стратегічних галузей промисловості України Сметаніна Германа Володимировича. Герман Володимирович тут з нами, запрошений.

Друге – це інформація ексміністра з питань стратегічних галузей промисловості України Камишіна Олександра Миколайовича про роботу міністерства за період з березня 2023 року по серпень 2024 року. Олександр Миколайович так само тут з нами.

І "Різне".

По порядку денному, колеги, чи будуть запитання, зауваження, пропозиції? Будь ласка.

КАМИШІН О.М. Я запропонував би, якщо так можна, поміняти місцями другий і перший пункти. Воно так буде логічніше. Я звітую за результати роботи міністерства і органічно з цього вийду на перше питання, якщо так можна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мені здається, абсолютно доцільна пропозиція. Дякую, Олександр Миколайовичу.

Колеги, я тоді пропоную затвердити порядок денний у запропонованій редакції: спочатку інформація Олександра Миколайовича Камишіна, далі розгляд питання призначення Германа Володимировича і потім "Різне".

Прошу голосувати. Хто за порядок денний?

Проти? Утримались? Немає.

Дякую. Всі – за.

Рішення прийнято, колеги.

У нас 9:39, початок на 11-ту, відповідно у нас трошки менше півтори години. Давайте напевно на презентацію... Олександрє Миколайовичу, скільки вам, пів години потрібно?

КАМИШПН О.М. Я за менше справлюся. Краще відповім на питання, які будуть.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Окей. І ми тоді в такому режимі далі вже перейдемо до наступних питань. Будь ласка, тоді вам слово.

КАМИШПН О.М. Колеги, всім бажаю здоров'я. Дякую за можливість сьогодні звітувати перед комітетом. Вчора у мене був такий же, тільки закритий звіт перед оборонним комітетом, короткий звіт в Раді, хоч затримка на один день, але я радий за таку можливість сьогодні бути з вами. Бо 35 днів тому я був призначений на посаду міністра з питань стратегічних галузей промисловості і відразу був введений Президентом в склад Ставки і чесно скажу, що коли побачив потребу на Ставці, яка звучала, і наші спроможності виробничі, вони були настільки далекими, що мені стало на якийсь момент страшно. Потім коли побачив, скільки в нас невикористаних спроможностей виробничих і наскільки можна швидко добавляти їх і повертати їх, з'явилося розуміння, що ми зможемо це реалізувати. Заочно цієї позиції ми тоді виробляли або мало, або взагалі нічого. І головне наше питання було на всіх нарадах, на селекторах з Президентом ремонт танків, ми не справлялись з ремонтом танків. Сьогодні, наприклад, наші заводи ремонтні завантажені від наших спроможностей тільки на 60 відсотків. Ми точно можемо вже більше, ми бачимо, що буде недоконтрактування на наступний рік, ми шукаємо, як ці заводи переключити на виробництво чогось, тому що по ремонтах ми точно вже можемо робити набагато більше.

Задача стояла дуже проста – перезапустити роботу міністерства, галузі, трансформувати під потреби воюючої країни. Фактично для мене це означало відродити оборонку, тому що колись вона в нас була сильною, за часів Радянського Союзу, потім на пару десятків років ми про неї трошки забули. З 2000 тисяч підприємств ми скотились до умовно 100. І з цих 100 не всі були живими, скажемо так. Приведу приклад. Завод, який відповідав за виробництво пороху, був обанкрочений в березні минулого року, за пару тижнів до мого приходу. Єдиний завод, який вмів виробляти порох, обанкротила держава ж, причому обанкротила по вимогах від державних інституцій, тобто Фонд соціального страхування, Податкова, Пенсійний фонд мали вимоги до цього заводу і по цим вимогам завод привели до банкрутства. На сьогодні завод виведений назад з банкрутства, всі

критичні борги погашені і завод відновив своє виробництво. От не скажу, як він називається.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

КАМИШІН О.М. Дякую. Так точно.

Зараз, через півтора роки роботи, і наше військо, і громадяни, і вище політичне керівництво, військово-політичне керівництво, і наші партнери бачать, що ми спроможні і що наша оборонка може виробляти. Окрім того наша оборонка стала значним підсиленням нашої економіки.

Виробництво за 2023 рік виросло втричі, спроможності на 2024 рік у нас були в шість раз більші, ніж факт виробництва 2023 року. На жаль, вони будуть завантажені цього року менше ніж на половину, і ми знову потроїмо результат минулого року. Наша промисловість сьогодні працює на етапі, коли ми можемо виробити значно більше, ніж дозволяє закупити наш держбюджет.

І наша оборонка сьогодні робить доволі широкий спектр всього: від бронетехніки до БПЛА, від боєприпасів до ракет. Налагоджено ремонт бронетехніки, запущено власне серійне виробництво всієї номенклатури мінометних, артилерійських комплектних, повнокомплектних пострілів. На сьогоднішній день наші самохідні артсистеми, наприклад, виробляються в кількості більшій ніж будь-яка країна вільного світу. У нас на відеозв'язку хтось є, так?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Немає.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Треба, щоб був хтось?

КАМИШІН О.М. Ні. Я просто думаю, які цифри озвучить...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Відключить мікрофон.

МІКРОФОН ВИМКНУТО

.....

МІКРОФОН УВИМКНЕНО

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександру Миколайовичу, за звіт і за стриману обіцянку, за слово, що ви прийшли і відзвітували, незалежно від того, що ви зараз займаєте посаду чи ні. Ми це дуже цінуємо. Це дуже правильно.

Колеги, ставлю на голосування пропозицію взяти до відома інформацію ексміністра з питань стратегічних галузей промисловості України Камишіна Олександра Миколайовича про роботу Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України за період з березня 2023-го по серпень 2024 року.

Прошу голосувати. Хто – за? Дякую.

І давайте тоді перейдемо до наступного питання. У нас вже зазначена пропозиція щодо призначення Германа Володимировича Сметаніна на посаду Міністра з питань стратегічних галузей промисловості України.

Герман Володимирович, якщо можна, тоді ваше бачення і ваші плани в контексті того, що було озвучено паном Камишіним.

СМЕТАНІН Г.В. (*Не чути*) наші всі основні напрямки роботи (*не чути*) минулого періоду, було озвучено невідкладні задачі, які сьогодні потрібно реалізувати. Не буду повторюватись, скажу тільки своє доповнення до тих напрямків або ті напрямки, які не були озвучені.

Щодо поглиблення кооперації між держаними і приватними підприємствами. Так, ми почали співпрацювати з маленьких напрямків, таких, як наприклад, FPV, але насправді роботи ще можливо зробити дуже багато. Наведу приклад ракетної програми. На сьогодні у нас є велика частина як прикладу радянської документації на ракету С-300, вона є і у нас, і у Російської Федерації, і у Білорусі. Потрібно відкривати ті технології, ту документацію, яка у нас сьогодні є для приватних виробників. Таким чином, на мій погляд, пришвидшити темпи виконання і реалізації ракетної програми. Тобто зробити системний підхід, коли ми даємо доступ до конструкторської документації і тим паче доступ до критичних технологій, які є на державних підприємствах. Зараз ми вже там заливаємо майже все БЧ для безпілотних літальних апаратів – дїпстратів і таким чином надати допомогу нашим приватним виробникам у реалізації виробництва їхньої продукції, а також у розробці нових систем як прикладу ракет до ППО або ракет, які безпосередньо вражають територію нашого супротивника. Це якщо додати до цього напрямку.

Другий напрямок – це посилення міжнародної співпраці. Так, у нас на сьогодні є дуже великий темп росту тих технологій і тих умінь і знань, які досягли наші зброярі за цей короткий період. Але у наших західних партнерів, будемо відверті, на сьогодні є дуже

багато напрацювань по іншим сферам, які на сьогодні, на жаль, у нас не дуже розвинені в Україні.

Як приклад приведу виробництво середніх калібрів, виробництво малих боєприпасів, виробництво артилерійських боєприпасів, як приклад, 155 міліметрів калібр.

На сьогодні вже підписані угоди на постачання виробничого обладнання і трансферт технологій боєприпасів середніх калібрів 30 міліметрів *(нерозбірливо)*.

Зараз підписана вже угода на постачання обладнання для нашого патронного виробництва. Проект знаходиться в розробці, обладнання вже замовлено і протягом найближчих 12 місяців буде доставлено в Україну і буде монтуватися для виробництва вже патронного заводу у нас на території України.

Тобто...

_____. *(Не чути)*...

СМЕТАНІН Г.В. Це державний завод, так. Ні, державний завод. Але якщо хтось хоче дофінансувати з приватних виробників, залюбки будемо раді, якщо хтось докупить ще обладнання. Ми візьмемо в кооперацію.

Як приклад, для того в виробництві боєприпасу необхідно виробляти порох, компоненти, кулю, треба обладнання для збирання. Все обладнання має різну продуктивність. Тому якщо приватники захочуть долучитися в кооперацію по виробництву будь-якої номенклатури, як наприклад, виробляти порох, повірте, весь порох куплять і для стрілецького озброєння, і для мінних пострілів, і для артилерійських боєприпасів.

Тому ми завжди раді приватним виробникам, які вкладають не тільки свої гроші, але і, по факту, вкладають свої зусилля, свою душу в ту справу, яку вони будуть фінансувати. Тому міжнародне партнерство також важливо розвивати і надалі.

Щодо фінансування. Так, коштів не вистачає. Міжнародні партнери донатять не з такою швидкістю, як хотілося б. На сьогодні додаю, що вже Укроборонпром випущено облігації, емісію здійснено, і зараз ми під ці облігації намагаємося вибити контракт у Міністерства оборони України. Це буде перший такий пробний тест. Мільярд вже облігацій випущено. Зараз ліквідність у банків дуже велика. За моєю оцінкою там більше 200 мільярдів у них є коштів і вони їх залучають під держоблігації і так далі. Але я думаю, і в принципі, така позиція, я так бачу, підтримується і Прем'єр-міністром, залучити цю ліквідність всю для виробництва озброєння в Україні. Так, невідомо, скільки буде там ще

війна – рік, два, три, чотири, п'ять, але сьогодні можна швидко залучити в оборонку, умовно кажучи, 100-200 мільярдів гривень і тим самим забезпечити контрагування тих виробничих спроможностей, які є на сьогодні в приватних і державних підприємств ОПК. Не тільки державних, бо приватники також мають значні виробничі спроможності.

Бо мало мати великі спроможності, треба ще виробляти те, що на сьогодні потребується безпосередньо нашим Збройним Силам України. Як наприклад, *(нерозбірливо)*. У нас ремонтний завод, він ремонтує там старі радянські літаки, так, він має спроможність, вона якусь там частину бюджету займає, але насправді такої кількості зараз ремонтів не потребується. Тому потрібно переводити ці підприємства саме на ту продукцію, яка потрібна на сьогодні Збройним Силам, в тому числі і приватних виробників.

Дуже багато розробок, але треба все-таки віддавати на сьогодні оцінку, те що приватним виробникам теж не треба залишатись на місці, треба розвиватись, це насамперед виключно за умови наявності фінансування і контрактів, з яких можливо реінвестувати в RnD. Бо всі ми знаємо, що всі приватники ведуть свої розробки за власні обігові кошти. А коли ти зробив першу розробку, вона не купляється, другу розробку, вона не купляється, на третю розробку вже, на жаль, коштів не вистачає і деякі компанії випадають з орбіти.

Також важливо сказати про інформаційний захист. Зараз, на жаль, всі ви знаєте, що були відкриті реєстри виробників озброєння і в публічному доступі зараз на кожній карті там Google можна знайти, де знаходиться те чи інше підприємство. Безпекова сфера також, на мій погляд, потребує максимальної уваги, зараз будемо в тісній співпраці там з СБУ і з ГУР працювати для того, щоб максимально зараз закрити інформацію про наші оборонні підприємства. Ми це намагались якомога менше робити з Укроборонпромом, не виходили там майже з комунікаціями, там не підставляли, намагались насправді не підставляти наші виробничі потужності під загрозу з боку Російської Федерації.

Також існує потреба в зв'язку з тим, що ми зараз заводимо приватний сектор, міжнародних партнерів, всі дуже переймаються питаннями захисту інтелектуальної власності своєї, тому також там зараз вже міністерство на чолі з Олександром Миколайовичем зробило великий обсяг роботи щодо розробки нормативної бази. Зараз будемо завершувати її розробку. І найближчим часом, буду сподіватися, унормуємо і захистимо приватну документацію і наукові досягнення, які досягли наші приватні виробники, а також покажемо міжнародним партнерам, що у нас інтелектуальна власність повністю захищена буде, якщо вона буде передана на територію України. Бо на

сьогодні немає ні ремонтної документації, партнери навіть ремонтну документацію бояться передавати в зв'язку з тим, що вона може бути скопійована там якимось чином і можливо використана для виробництва цієї продукції. І теж саме з документацією на виробництво. Тому трішки будемо вирішувати ці проблеми.

Насправді, як сказав Олександр Миколайович, роботи зроблено дуже багато Міністерством до цього. Ви сказали, що було страшно від великої кількості задач, які були там. А зараз, чесно кажучи, страшно ще і від тої кількості роботи, яку ми зробили, щоб підтримати цей темп, буде дуже складно.

Якщо коротко, з урахуванням обмеження часу, ось такі короткі плани на найближче майбутнє.

МОВЧАН. Є питання дуже коротке. Ви сказали, що налагодили ремонт техніки, особливо танків, це надзвичайно важливо. Ми тут підтримуємо, там на певні підрозділи танкістів. Я дуже часто чую від них, що проблема не тільки з ремонтом техніки, а і те, що вони використовуються переважно як артилерія, тому величезний знос стволів. Чи передбачає цей ремонт якраз відновлення стволів або там (*нерозбірливо*) взагалі виробництво?

КАМИШІН. Я почну, а ти закінчиш. На минулу весну у нас були контракти на ремонт наших танків з сусідніми країнами, не іноземних танків, а саме наших. От уявіть, до якої ми аварії доїхали. І коли ми приїжджали, наприклад, в Польщу, нам казали: "Так у нас же контракт на ремонт ваших Т-64. Чому ви їх не везете?". Я кажу: "Дивіться, забудьте про це. Ми з цим точно справимося самі". – "Так а нам розказували, що ви не справляєтеся". – "Все, забули". Я ще розумів би, коли ми, умовно, там "леопарди" ремонтували за кордоном за якісь іноземні кошти. На сьогоднішній день все, що можна поремонтувати тут, ремонтується у нас. Великий рівень ремонтів все-таки робиться в бригадах, в ОТУ, в ОСУВ і в ЗППМ, пунктах приймання машин на рівні ОТУ і ОСУВ. Всі запчастини, які треба, ми готові виробляти, їх мало закуповується на сьогодні. Стволи можуть виробляти 125 калібру два заводи України як мінімум. Замовлень у них сьогодні недостатньо. Ці заводи можуть виробляти набагато більше. Це великі потужні заводи.

_____. (*Не чути*) під "краби".

СМЕТАНІН Г.В. Ні, під "краби" виробляє один завод в Польщі. У нього немає контракту. От всі наші ходять розказують, що нам треба стволи під "краби", дайте нам документи під стволи під "краби" і так далі. Їхній завод каже: "Дивіться, дайте нам хоч перший контракт на ці стволи, ми їх почнемо для вас виробляти. Коли ви побачите, що ми не спроможні виробити стільки, скільки вам треба, ми поговоримо про документи". На даному етапі немає жодного замовлення на них.

(Загальна дискусія)

СМЕТАНІН Г.В. Командування Сил логістики, це їхня чисто історія.

МОВЧАН. Просто ви ж розумієте, що ця кількість снарядів, які треба вистрелити, щоб...

СМЕТАНІН Г.В. Дивіться, я дивлюся на ресурс стволів, я не розумію, як воно стріляє на сьогоднішній день, чесно вам скажу, але якось воно...

Якщо ви подивитесь, наприклад, от ми дивилися нещодавно на одну бригаду, міномети, 60 відсотків тільки роботоздатних, решта, не закуповують ЗП.

МОВЧАН. Міноборони. Це ще інше питання.

МАГОМЕДОВ. Можно вопрос? Мы понимаем, что есть потребности ЗСУ, мы понимаем, что есть недостаточное финансирование, но если говорит не про цифры, хотя бы, скажем, про процентное наполнение потребностей деньгами (*не чути*) плюс, минус хотя бы.

СМЕТАНІН Г.В. Є два підходи до формування потреби. Перший, класичний. Військові, не прив'язуючись до доступного фінансування, кажуть: "Нам треба". Вони виходять зі своїх норм, зі своїх там штатних потреб і так далі. От вона зараз обраховується у більше ніж 10 трильйонів гривень.

КУБІВ. Скільки? Я не почув.

СМЕТАНІН Г.В. Більше 10 трильйонів гривень. Ну це правильний підхід. Вони кажуть, що, дивіться, от є у бригаді мінометний розрахунок, він має відстріляти стільки-то

мін на день. От помножили, поділили, ось така цифра на виході. Нічого особистого. Доступне фінансування – менше трильйона, вдвічі менше трильйона. От грубо, можна сказати, там 5 відсотків. Тобто розбіг дуже великий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я тоді з урахуванням всього почутого і сказаного і від Германа Володимировича, і від наших колег з комітету, пропоную ухвалити рішення, підтримати кандидатуру, рекомендувати Верховній Раді України відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України призначити Сметаніна Германа Володимировича на посаду міністра з питань стратегічних галузей промисловості України.

Прошу голосувати. Хто – за?

Чи є ті, хто проти? Утримався? Кубів - утримався. Муса? Утримався теж.

7 – за, 2 – утрималися.

Дякую, колеги. Рішення прийнято.

СМЕТАНІН Г.В. Дякую, колеги.

КАМИШІН О.М. Колеги, всім дякую за підтримку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

СМЕТАНІН. Пане... наше питання щодо податку на землю. Наскільки я знаю, він досі на сьогодні не скасований, і "Южмаш" досі платить його. За минулий рік "Южмаш" отримав збитки більше 600 мільйонів гривень, по пам'яті. І, чесно кажучи, я не знаю, яке на сьогодні державне підприємство або приватне отримає 600 мільйонів мінусу за рік і далі продовжить своє існування.

КАМИШІН. Давайте я скажу, чому ми не трогали ДКАУ. Для мене було важливо реалізувати управління ракетною програмою напряму на заводах. На даному етапі я розумію, що треба підходити до цього снаряду, треба залишати ДКАУ як агенцію, а всі підприємства виробничі, які є під ДКАУ другим ракетним холдингом продавати (*нерозбірливо*). Тоді у нас буде загальна державна концепція, в якій два незалежні боєприпаси холдингу, два незалежних ракетних комплекси: один на базі КБЮ і на базі КБ "Луч", і Укроборонпром, де вибудовується корпоративна структура, де вибудовується система управління цивілізована і так далі. А ДКАУ залишиться космічною агенцією. І

туди, якщо є, я прошу кандидатури по молодих людях, які б пішли туди працювати, розуміли, що робити саме з космосом, допомагайте. Бо від *(нерозбірливо)* проблеми як і космосу. Ці проблеми озвучили наші партнери для кожної служби окремо. І на сьогодні воно нам не горить. Тому у мене це не пріоритет, я ДКАУ як ДКАУ не займався, чесно вам кажу. А тепер розуміємо, що треба підходити... Якби на тому старті *(нерозбірливо)* не виробляли боєприпаси *(нерозбірливо)* з ДКАУ як агенції, ми *(не чути)*.

КИСИЛЕВСЬКИЙ. *(Не чути)*, все це зрозуміло.

СМЕТАНІН Г.В. Тому основний фокус буде на корпоратизацію всіх підприємств, які сьогодні входять в ДКАУ, вбудовані в вертикаль корпоративного управління, як на сьогодні Акціонерне товариство "Українська оборонна промисловість", завантаженість їх роботою поточною, жорсткий контроль виконання. Бо якщо вироби не з'являються, кожен місяць – мінус, мінус, якщо немає виходу готової продукції, воно і надалі буде збитковим. Тому тут однозначне розуміння на сьогодні, що підприємство повинно щомісяця видавати план товарної продукції.

У мирний час, якщо будуть замовлення ракет, які літають строго по вертикалі, то на сьогодні виробничі спроможності не втрачені, я думаю, що вони будуть виробляти в тій степені, в якій виробляли раніше останній час, але вони можуть, в принципі, там і готову ракету збирати, але на сьогодні вони повинні робити ракети, які літають по іншій траєкторії. Зараз їм така задача стоїть. Для себе ставлю задачу контролю виконання щомісячного графіку.

КИСИЛЕВСЬКИЙ. Ми були би вам дуже вдячні, якби якісь терміни, які ви самі визначите, оскільки вам треба розібратись, щоб ми вам дали інформацію взагалі, що відбувається з цими підприємствами. Тому що коли там війна почалась, *(нерозбірливо)* він каже, що ти до мене приїжджай, а на завод ти краще не ходи, будеш живішим. Ну, я розумію, що він каже, ми якби бачимо, як там по ним прилітає і все таке. Ну, ви самі нам скажете, ми розуміємо, що у вас там багато всяких задач, ви кажете: "От треба півроку чи треба 3 місяці, щоб дати хоча б якийсь проміжний статус", - щоб ми розуміли на комітеті, що відбувається зараз з цими підприємствами. Бо відволікати їх зараз від роботи якось трошки не дуже, але коли ми бачимо, що коли у війну вони виробляють затребувану продукцію, у них зростає заборгованість по зарплаті і люди кажуть, що на підприємстві якби під питанням, то мабуть, що треба, щоб хтось туди зазирнув.

Якщо ми цього не робимо з незрозумілих причин, очевидно ви як орган управління цим хазяйством, щоб ви нас, скажімо, через три місяці проінформували хоча б коротко, що відбувається з КБ і *(нерозбірливо)*.

СМЕТАНІН Г.В. Коли прийду звітувати про сто днів, якщо сьогодні Рада прийме відповідне рішення, то прозвітую по цьому питанню.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я просто хотів доповнити по цьому напрямку, чому це ще важливо. Я розумію, що ракетна програма виводиться окремим якби напрямком, це має повну логіку. Питання, наприклад, чому це важливо ще з точки зору тієї самої цивільної компоненти, це те, що у нас напрочуд за ці там 5 років розвинувся напрямок, який називається "сат інт" *(нерозбірливо)*. Тобто у нас виявилось достатньо багато спеціалістів, які спеціалізуються на розшифруванні супутникових знімків, які спеціалізуються на виявленні певної інформації і всього іншого. Тобто якщо окрема супутникова програма, яка, я не знаю, чи можна її вважати військовою, чи вона вважається цивільною, тобто ми дуже багато грошей витрачаємо, закупаючи ці супутникові дані у наших партнерів або інколи певну частину ми отримуємо безкоштовно. Але це те, що можна було би робити на базі того самого НКАУ. Тобто там, якщо розібратися, далі можна в принципі цей клубок розкручувати.

Тобто я чому і говорю, щоб ми просто у намаганні виокремити ракетну програму, що є абсолютно адекватним ходом, просто не загубили цивільний компонент, який так само сам по собі розвинувся десь в гаражах і просто за рахунок якихось, що називається, пасіонаріїв, але держава не дає йому належний поштовх. І тому ми з Дмитром Давидовичем і з іншими колегам так довго над цим б'ємося, тому що для нас все-таки важливо зберегти цей потенціал, наростити його, так само, як у нас цей потенціал існував по інших напрямках і тільки зараз, за рахунок державної підтримки, воно почало розвиватися.

Та сама історія з космосом. Воно болить, бо ми знаємо, на що воно здатне, ми побачили під час війни, на що воно здатне. І тут хотіли би дуже сильно справді отримати підтримку від Міністерства у вдиханні нового кисню в розвиток цивільного космосу, в тому числі просто ми не сприймаємо слово "цивільний" під час війни в контексті там космічного туризму чи ще чогось. Тобто просто є речі, які не є ракетами, які летять і здійснюють якусь шкоду, а є здійснюють розвідувальну функцію передусім, інформаційну функцію або безпекову функцію, дослідницьку функцію, так. Ось про це йде мова, про це

йде мова. Тобто ми не про дослідження Альфа Центавра, ми про передачу зв'язку більш ефективного, ми про отримання даних наземних більш ефективних і всього іншого.

КИСИЛЕВСЬКИЙ. Дивіться, в парламенті є депутати, які за "Південмаш" можуть, так би мовити... І от коли приймали закон про погашення заборгованості по Південмашу (ні, ні, це крім шутки), було засідання там напередодні бюджетного комітету, коли у Мінфіну було нерозуміння якби важливості погашення людям заборгованості по зарплаті, ну ми прийшли мажоритарниками туди всіма. Причому це люди з різними політичними поглядами. Там був я, був Бужанський, Анна Василівна була. Але ми всі прийшли і ми пояснювали Мінфіну, що "дивіться, от ми з вами підемо на завод, от ви будете пояснювати людям, тобто у вас є група підтримки". І плюс, коли ми голосували цей законопроект в Раді, не було жодної політичної сили, яка була би готова до того, щоб при них з Південмашем станеться щось непоправне і на них це клеймо буде поставлено.

Тому зрозуміло, що проблем там багато. Зрозуміло, що їх треба вирішувати. Ми завжди будемо готові підтримати якийсь розумний план. Просто потрібно, щоб цей план хтось почав робити. От самі, на жаль, якби ми не можемо казати, як керувати заводом, да? Коли ви скажете: "Нам треба проголосувати це", - ми будемо над цим працювати. Якщо треба якусь там, не знаю, адміністрацію залучити, мерію там Дніпра, з людьми спілкуватись, ми це можемо, готові і ми розуміємо, як це робити. Брати участь в розробці програми такої, теж експертно щось можемо. Але управляти підприємством, розбирати їх фінплан, що вони заборгованості наращують – от з цим ми не можемо, треба, щоб це робив орган управління.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. І якраз просив би на додачу до цього, щоб підвести ризик, от за дорученням попереднім Олександра Миколайовича була створена робоча група на базі Міністерства техпрому по відновленню якраз космічної галузі. Мерешак, здається, її очолив. Ну от один раз вона зібралася, урочисте відкриття було цієї робочої групи, і на цьому все закінчилося, що теж, на жаль, не говорить про якусь системність в цьому напрямку.

Плюс окреме питання теж, щоб звернути вашу увагу на це, Герман Володимирович, це просто далі воно витікає, у нас саме з космічної галузі в 20-у році виникла співпраця з тодішнім Генеральним прокурором Іриною Венедіктовою. Чому вона виникла? Ми почали розгрібати різні контрактні зобов'язання державних підприємств і з

космічного і оборонного сектору і по державним оборонним замовленням познаходили невиконання офсетних зобов'язань.

Далі потім цей клубок розкрутився, от ми знайшли, у нас, наприклад, 45 БТРів, які були закуплені на Збройні Сили України, держава втратила 230 мільйонів гривень на невиконанні офсетів, 2 БПЛА з боєприпасами – 753 мільйони гривень ми втратили на невиконання офсетів. Просто листування, яке затягнулось щодо визначення офсетного бенефіціара там по одному контракту, там само 20-й рік, 300 мільйонів гривень втратили, просто через бюрократію. І у нас за розрахунками Спеціальної антикорупційної прокуратури, потім Генеральний прокурор робив про це звіт, у нас тільки на одних офсетах у ДОЗі 1,5 мільярда за останні три роки було втрачено гривень на пустому місці. Дуже будемо вас просити підтримати реформу законодавчої бази офсетних контрактів, тому що це на часі і це майже в усіх країнах здебільшого якраз стосується оборонки і стратегічних галузей. І оці компенсаційні офсетні договори у нас на сьогоднішній день, на жаль, не виконуються так, як вони могли би виконуватись і приносити до державного бюджету додаткові кошти за рахунок цих поставок. Тому це так собі, якщо можна, десь там галочку поставте, що ми до вас прийдемо з цими пропозиціями. Добре? Дякую.

Колеги, в кого ще питання будуть або пропозиції? Все.

Ви обіцяли цікаву історію.

(Шум у залі)

... був електронний реєстр учасників державних замовлень і контрактів. Там була проблемка з тим, що він був в електронному вигляді на сайті Мінстратегпрому, не відповідало вимогам секретності в закритому... Все нормально там? Бо це теж була там головна біль для нас, ще Уруським колись конфлікт на цю тему був. Окей. І наче все.

Я єдине Комітет попрошу. Друзі, я щойно скинув лист по титановій галузі, у нас у жовтні буде велика така достатньо подія по титановій галузі, ми запросили інформацію у уряду щодо стану титанової галузі в Україні. Якщо можна, проголосувати цей лист, направити на Кабінет Міністрів. Добре?

Прошу проголосувати за направлення від Комітету листа, який стосується титанової галузі України, який є у вас у чаті. Попрошу голосувати. Будь ласка, хто за?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, звісно, я думаю, що це якраз буде в контексті того, про що лист.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Коли?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Жовтень, 20-ті числа.

Дякую дуже. Я вам дякую, і Олександрє Миколойовичу, за змістовну, ґрунтовну професійну дискусію, і Герману Володимировичу, так само за якісну роботу, за ефективну роботу на посаді Укроборонпрому, зичу щиро успіхів і удачі вам на посаді міністерській, щоб у вас сьогодні у залі все добре пройшло. Дякую.

Дякую.

Комітет оголошую закритим.